

можливість повертатися до того, що її зацікавило кілька разів, поступово формуючи пізнавальний інтерес, і забезпечуючи можливість варіативного вивчення теми. Дитина може сама вибирати ту частину віртуального простору, яка йому цікава, йти туди, куди хоче, досліджувати тему стільки, скільки захоче, при цьому користуватися найбільш зацікавили способами збору та переробки інформації.

Під час проходження квесту дитина мала змогу разом із дорослим проходити різні завдання, що крок за кроком готують її до комфортної взаємодії з оточуючим світом.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ковтун Р. Корекційні заходи з розвитку комунікаційних здібностей дітей із синдромом Дауна. *Науковий вісник. Серія: психологічні науки*. Херсон. Випуск 5. Т.2. С. 197 – 202.
2. Шаматонова Г. Веб-квест як інтерактивна методика навчання майбутніх фахівців по соціальній роботі. Київ, 2010. № 1. С. 234 – 236.

Аріна КАЛІНІНА,

студентка 2 курсу

факультет дошкільної, спеціальної та соціальної освіти

Наук. керівник: **Аліна Синиця,**

к. прикладної психології та логопедії, старший викладач (БДПУ)

РОЗВИТОК ДРІБНОЇ МОТОРИКИ У СЛАБОЗОРИХ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ НА УРОКАХ З ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Здоров'я населення України в останнє десятиліття має стійку тенденцію до погіршення. Значну кількість серед осіб з порушеннями психофізичного розвитку, займають діти з порушеннями зорового аналізатору. Такий недолік розвитку дитини значно пошкоджує формування та розвиток особистості в цілому, так як людина 90% інформації сприймає за допомогою органу зору[1, с. 47].

Проблема здоров'я слабозорих дітей молодшого шкільного віку досліджувалася багатьма науковцями (Л.С. Вавіна, М.І. Земцова, Л.С. Сековець, Б.В. Сермесєв, Б.Г. Шеремет та ін.). Вченими доведено, що своєчасне виявлення відхилень є важливим компонентом ефективної організації оздоровчих і профілактичних заходів.

Метою роботи є обґрунтування педагогічних умов для розвитку дрібної моторики слабозорих дітей на уроках з образотворчої діяльності.

Слабозорість є категорією психофізичних порушень, що проявляються в обмеженні зорового сприйняття або його відсутності, що впливає на весь процес формування і розвитку особистості. Слабозорість обумовлює виникнення специфічних особливостей діяльності, спілкування та психофізичного розвитку(Т.М. Гребенюк, Є.П. Синьова, С.В. Федоренко). Характеризуючи психічний розвиток дітей із слабозорістю, Є.П. Синьова зазначає, що у таких дітей прослідковуються можливість використовувати з метою сприймання предметів і явищ навколишньої дійсності та просторової

орієнтації, наявний у них залишковий зір [2, с. 54]. Згідно з ученням Л.С. Виготського, у зв'язку із зоровою депривацією, етапи формування психічних процесів можуть бути розтягнуті в часі, через сповільненість розгортання аналізу сприйняття і орієнтацією в просторі. Якісне сприйняття навколишнього світу забезпечується тріадним, складним поєднанням функціональних, операційних, мотиваційних механізмів

Важливою специфічною особливістю слабозорих дітей молодшого шкільного віку є компенсація зорової недостатності. Величезну роль у якій відіграє розвиток тактильних відчуттів і дрібної моторики. Дрібна моторика є сукупністю рухових реакцій умінь і навичок і складних рухових дій, властивих людині, тактильні відчуття відіграють важливу роль у психічній регуляції, контролі і корекції рухів рук. Саме тактильні відчуття і дрібна моторика є необхідним компонентом діяльності, а для слабозорої дитини компенсують пізнавальні та контролюючі функції. Проте, у більшості дітей з слабозорістю відзначається загальна моторна незрілість. Як наслідок, недостатньо розвинена загальна моторика і, зокрема, загальна неготовність руки більшості таких дітей до письма, проблеми із засвоєнням мовленнєвої діяльності [2].

Ми вважаємо, що використання образотворчої діяльності (ОД) у роботі із слабозорими дітьми починаючи з дошкільного віку, сприятиме своєчасному психічному та особистісному розвитку, розвитку загальних здібностей, зокрема розвитку дрібної моторики, тактильних відчуттів. У межах навчання ОД вирішуються корекційні завдання, а саме розвиток зорового сприймання та включення його у полісенсорну діяльність, дрібної моторики, орієнтації у просторі, формування, уточнення та корекція уявлень про навколишній світ тощо (І.С. Моргуліс, Л.І. Плаксіна, Л.І. Солнцева, Л.П. Уфимцева) [1, с. 49].

Ми вважаємо, що під час організації ОД, що сприятиме повноцінному розвитку особистості із слабозорістю, слід дотримуватися певних умов. Так у межах ОД важливим є організація словесного супроводу бідь-якої дії. У сучасних умовах необхідно велику увагу приділяти науковому підбору матеріалу, який відповідає рівню розвитку суспільства та віковим особливостям і можливостям дітей. При цьому важливо добирати й найбільш ефективні методи навчання, які повинні відповідати новітнім досягненням дидактики, сприяти розвитку творчої діяльності молодших школярів із слабозорістю. У слабозорих дітей відмічається нечіткість та обмеженість відчуттів, сприймання, тому важливою умовою є цілеспрямована педагогічна робота, спрямована на використання прийомів розвитку й удосконалення зорового, тактильного, слухового, сприйняття, образного мовлення. Максимально активізуючи тактильні відчуття та застосовуючи різноманітні техніки малювання та засоби зображення. Особливо значимим, ми вважаємо, мотивацію сприйняття оточуючої дійсності, що стимулюватиме пізнавальний інтерес слабозорих дітей, що є значно знижений. Оволодіння прийомами тактильного відчуття об'єктів і вміння виконувати практичні дії за участі тактильно-рухового аналізатора дають слабозорим дітям молодшого шкільного віку можливість найбільш точно уявляти предмети й простір, що дозволяє їм бути більш активними, допитливими в процесі гри, спілкування. Дотик стає ефективним засобом

пізнання навколишнього світу у різних видах предметно-практичної діяльності, завдяки якій виробляються навички тонкого диференційованого сприймання.

Таким чином, врахування особливостей розвитку слабозорих дітей молодшого шкільного віку та організація спеціальних умов під час занять ОД, дасть змогу досягнути максимального рівня розвитку таких дітей, а також сприятиме активізації компенсаторних можливостей, розвитку дрібної моторики.

ЛІТЕРАТУРА

1. Особливості розвитку дітей дошкільного віку з порушеннями зору Частина I. Науково-методичний посібник. / Л.С. Вавіна, та ін. К.: Педагогічна думка, 2012. 138 с.

2. Комплексний супровід дітей з порушеннями зору в умовах навчального закладу: навч.-метод. посіб. для слухачів курсів підвищ. кваліф. ін-ту післядипломної педагогічної освіти. / Ю.О. Бистрова та ін. Луганськ, 2012. 288 с.

Тетяна КАЧАР,

здобувач другого (магістерського) вищої освіти I курсу факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти

Науковий керівник: **Євгенія ЛИНДІНА**

канд.пед.наук, доцент (БДПУ)

РОЗВИТОК ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНМ ІІ РІВНЯ ЗАСОБАМИ АРТ-ТЕРАПІЇ

Актуальність теми. Завдання розвитку зв'язного мовлення посідають центральне місце в загальній системі роботи з розвитку мовлення в закладі дошкільної освіти. Воно має надзвичайне значення для розвитку інтелекту та самосвідомості дитини, позитивно впливає на формування її важливих особистісних якостей таких, як комунікабельність, доброзичливість, ініціативність, креативність, компетентність [1]. За допомогою добре розвинуеного зв'язного мовлення дитина навчається чітко та ясно мислити, легко встановлює контакт із оточуючими, ініціює власні ідеї, бере участь у різних видах дитячої творчості.

Значні труднощі в оволодінні навичками зв'язного мовлення мають діти з загальним недорозвитком мовлення (ЗНМ). Ці труднощі обумовлені недорозвитком основних компонентів мовленнєвої системи: фонетико-фонематичного, лексичного і граматичного, недостатньою сформованістю як вимовної (звукової), так і семантичної (сислової) сторін мовлення [2, с.12]. Тому важливим є знаходження різних шляхів розвитку зв'язного мовлення дітей дошкільного віку з ЗНМ ІІ рівня.

Для цього можливе використання казкотерапії як засобу розвитку зв'язного мовлення. Дидактичний матеріал, що використовується для проведення корекційної роботи виготовляється з полімерної глини.

Ступінь досліджуваності проблеми. Вивченням особливостей формування зв'язного мовлення у дітей із ЗНМ, розробкою методик навчання займалися такі вчені як Г. Жаренкова, Р. Лалаєва, Р. Левіна, В. Орфінська, Є. Соботович, В. Тищенко, Л. Трофименко та інші. Автори